

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 18.

V Ljubljani, v četrtek 23. januarja 1896.

Letnik XXIV.

Tako-le delajo!

II.

Gospodarski polom se nam bliža z ogromnimi koraki. Kmetiški stan je stržen države, a ta stržen razjeda stotina boleznij. Tisti, ki so v prvi vrsti poklicani v to, da skrbé za kmeta, brigajo se zanj malo ali nič. Gode se mu krivice, kakoršne bi morale biti neslišane v krščanskih, kulturnih državah.

Samó en primer iz Bornovega kraljestva!

Planina Šija meri 600 oralov. V polovici planine (na 296 oralih) je gozd in paša, v drugem delu pa le paša. Gozdi so lastnina Borna, a paša po planini lastnina kmetov. Po kaki krivici se je uvedlo to razmerje, o tem bi vam marsikater star tržiški rovtar vedel povedati čudne reči. Pa tudi nekdanji zastopniki kranjske industrijske družbe, ki je bila pred Bornom lastnica večine sedanjih njegovih posestev, vedeli bi o tej „kupčiji“ marsikaj povedati — seveda na tihem.

Dovolj! Born ima v Šiji gozde, kmetje pašo. Seveda je Bornova, oziroma njegovih vodij srčna želja, da bi se planine popolnoma polastili ter kmete iz nje pognali. A ne gre in ne gre. Kaj storiti? „Pa jo zmislí zviti paša, ki se židu prav obnaša“, poje nekako narodna pesem o Ravbarju. Vsakdo umeva, da planinska trava ne more uspevati, če se gozd toliko ne očisti in iztrebi, da more prodreti do tál luč, gorkota in moča. Vsaj opaziš v smrekovih gozdih skoro povsodi za travo nesposobno zemljo, ker ji nedostaje mōče. A če se gozd toliko izčisti, da ne ovira tiavine rasti, opomagano je zemlji in drevesu. Prav tako bi bilo opomagano v naši zadevi baronu Bornu in kmetom, ko bi Born hotel vsako leto gozd toliko iztrebiti, da bi zamogla uspevati trava. To slednje kmetje želé in prosijo, a žid ostane trd napram vsem prošnjam. Z kaj? Zato, ker bi rad vso planino dobil v svojo last, kmetje pa ne prodado svojih pravic. Kakó tudi? Kam naj pa potem goniyo, kje pa naj potem pasejo živino, če odstopijo pašne pravice?! A to žida ne briga; on hoče imeti planino in — basta! Če je ne dajo z lepa, dali jo bodo z grda. Zato vkljub vsem prošnjam noče iztrebiti gozda, da bi kmetom uničil pašo. Ko več ne bo trave, tudi kmet ne bo mogel rabiti planine za pašo in zgodilo se bo siloma, kar baron namerava — odrekli se bodo kmetje za neznanatno odkupnino brezkoristnim pašnim pravicam.

Taki so židovski nameni, takó-le delajo!

Pa še več! Če bi se kmetje vkljub temu ne hoteli odreči pašnim pravicam, ima žid še drugo za bregom. Nekega lepega ali grdega dne bi dal svoj gozd popolnoma t. j. v frato izsekati in kaj potem? Prazni prostor se mora iznova pogozditi, kar bi baron gotovo storil, a kmetje vsaj tri leta po postavi v njem ne smejo več pasti. Če pa nimajo pašnikov, ne morejo imeti živine; če te nimajo, od česa naj pa živé in davke plačujejo? — Kaj baron Born s tem postopanjem namerava, pojasnil je kmetom pri neki priliki vodja Mallner sam rekoč: „Če danes planine ne prepustite za lep denar, dali jo bodele radi čez nekaj let skoro popolnoma zastonj!“

To je samo en primer, kako trdosrčno se od obolelega tujca zatira naš kmet. Kdo potem ne zgubi veselja do žuljavega dela, kdo potem ne zgubi poguma za nadaljni boj, kdo potem glej z mirnim

očesom v bodočnost zatiranega našega naroda? S solzami so oškropljeni listi zgodovine o preteklosti našega naroda, v solzah se piše tudi povestnica naše sedanjosti. In kaka se nam obeta ob taci razmerah — bodočnost? — Pač velja o našem bornem ratlju izrek nemškega pesnika:

Wer nie sein Brot in Thränen ass,
Wer nie die kummervollen Nächte
Auf seinem Bette weinend sass,
Der kent euch nicht, ihr dunklen Mächte.

(Dalje sledi.)

Razprava o potrditvi volitev.

(Govoril deželni poslanec Kalan.)

Opazke nekaterih gospodov predgovornikov me silijo, da tudi jaz spregovorim nekoliko besed. Najprej omenim, da se mi zdi današnja debata jako nesrečna, in sicer zato, ker je nekaj prognostikon, v kakem okviru se bodo sploh vršile razprave deželnega zbora v sedanjem zasedanju. Reči moram naravnost, da s tem zastopniki slovenskega naroda, naj sedimo v središču ali na levici, ne bomo svojemu narodu na imenu ničesar pridobili, ampak nasprotno ga bomo osmešili in ponižali. Te debate smejo samo tisti nemški zastopniki, ki so nasprotni slovenskemu narodu, veseli biti. Tudi iz opazk sem slišal, da so vse to nedelikatne, nedostojne in prazne čenče. (Poslanec dr. Tavčar: „Katerega gospoda menite?“) Tega ne bom povedal, prej ste Vi tudi molčali, ko sem jaz zahteval, da poveste imena. Na dan razprave, ko napoveduje gospod posl. Kersnik tako demonstrativno, v tako širokodonečih besedah, da gre njegovi stranki za kulturni napredek, za program slovenskega naroda, taka debata, govorjenje n. pr., kako smo se za sedeže pokali itd., — ako vidite v tem skrb za napredek slovenskega naroda, potem ste prav malo skrbni zanj. Gospod poslanec Kersnik je čutil prvi potrebo, otvoriti to debato in ravno on je imel najmanj vzroka, zakaj vse tisto, kar je gledé agitacije nam očital, zasluži v polni meri on sam. Tako razvite agitacije na obeh straneh morebiti v celi deželi razven Notranjske nikjer ni bilo, kakor ravno v kamniškem okraju, in gospod poslanec Kersnik se je te agitacije tako živahno udeleževal, da ni mogel več storiti, in vsa njegova očitanja gledé netaktnosti, brezmejnosti in brezozirnosti z vso silo leté na njega samega.

Gospoda govori o dokazih; tudi jaz sem prej zahteval dokazov in gospod poslanec Hribar se je že pri prvi priliki ustavil. Na razpolago imam veliko imen in lahko bi ž njimi ustregel, pa tega nočem, ampak dotakniti se hočem le nekaterih stvari, ker ne maram prati umazanega perila, katerega se je že preveč pralo. Od stranke, ki se nazivlja narodno-napredna stranka, so se rabila vsa tista agitacijska sredstva, katera se nam očitajo. (Poslanec dr. Tavčar: „Sv. Rešnjega Telesa nismo izpostavljali!“) Tega ne, ampak nečast ste mu storili s tem, ker ste se z njim primerjali na metliškem shodu, češ, ako vkljub temu jaz zmagam, bom hujši nego Bog. To je bila naravnost blasfemija. Pravite, da je to laž. „Slovenec“ je to vest prinesel in niste jo popravili. (Poslanec dr. Tavčar: „Za ‚Slovenca‘ se pa brigamo!“) Prosim, gospodje od one strani ste že skoro vsi „Slovenca“ pošiljali popravke. (Klici na levi: „Tako je!“) Rabila se je od te „Narodove“

stranke zvijača, laž, sila, blasfemija, nepostavnost. (Nasprotovanje v središču.)

Za vse te posamezne stvari bi lahko postregel z dokazi. (Klici v središču: „Na dan ž njimi!“) Dobro, torej na dan z dokazi. Gledé sile in zvijačnosti se je grozilo našim volilcem, da se jim bodo odpovedali dolgovi pri vaših bogataših, da se bodo postavili na boben. V nekem kraju se je nekemu revežu, ki ima na mestnem svetu hišo in drva, reklo, da se mu bodo drva v vodo zmetala, ako ne bo volil z njih stranko. (Veselosť na levi.) Nekega Gombača so izpustili iz službe, ker je volil za nas. Mislim, da mi boste gospodje odpustili, navajati še več konkretnih slučajev.

Nepostavnosti so se vršile zlasti v Ljubljani. Povsodi se v mestih in trgih oddajajo glasovi pismeno, volitve so tajne, v Ljubljani pa so bile izjemoma javne, da je bila zmaga toliko sijajnejša. Najprej se je magistrat „zmotil“ in razdelil veliko glasovnic, ki niso imele uradnega znamenja. Vse take glasovnice so po zakonu neveljavne, pa reklo se je, da se je tukaj zgodila pomota. Ko so se gospodje opozorili na to nepostavnost, postavili so nekega magistratnega uradnika pred dvorano, in ta je vzel vsakemu volilecu glasovnico iz roke, jo odprl in pritisnil uradni pečat na njo, ter je tako lahko pogledal, kako voli, in vraval vso reč. To je taka nepostavnost, kakor se ni zgodila nikjer pri nobeni drugi volitvi in ki je taka, da ne vem, ali obstane pred zakonom, ali ne.

Nadalje se je nam očitalo, kako smo pri agitaciji pretiravali te in one reči, ki se zadevajo bolnice in gledališča. Zato smo imeli le Vas za učitelje, zakaj take neresnice, kakor ste jo Vi pravili pred temi volitvami, o tistem milijonu, katerega ste očitali, da ga hočemo imeti za jezuitsko gimnazijo, take klasične laži v celi borbi ni bilo pač nobene. Ljudstvu klicati: „Glejte revno ljudstvo, uboga dežela, kaj hočejo ti črni klerikalci! Cel milijon hočejo potrositi, samo da se uniči kranjski gimnazij in otvori jezuitski gimnazij!“ to je vendar največja pretiranost, katero si morem misliti. Vaši argumenti in Vaši dokazi glede tega, da smo pretiravali te ali one stvari, torej nimajo veljave, kajti ako smo kaj takega storili, smo le Vas posnemali.

Sedaj bi rad še gospodu poslancu Hribarju nekaj odgovoril. On je rekel, da je bil sicer tudi povabljen na katoliški shod, da je pa tako skromen kristijan, da ni prišel. Lepa reč je, da kristijan skromno in tiho zaprt v kamrici opravlja svoje verske dolžnosti, vendar na drugem kraju sv. pismo pravi, da pridejo tudi prilike, ko je treba človeku očitno pokazati svoje katoliško prepričanje. V spomin Vam kličem besede Kristusove: „Kdor mene očitno ne bo spoznal pred svetom, tega tudi jaz ne bom spoznal pred svojim očetom, ki je v nebesih.“

Dalje moram odločno oporekati, da bi se bila družba sv. Cirila in Metoda na I. katoliškem shodu napadla. Jaz nečem nobene polemike pričeti, ampak le rečem: „Družba se je priporočala na shodu z željo, da naj se njena organizacija uravna po župnijah, da bi praktično bolje delovala.“

Jaz torej konstatujem, da je resolucija I. katoliškega shoda priporočala družbo sv. Cirila in Metoda, in s tem odpadejo vsi drugi ugovori, ki so se nam zoperstavili.

5. 4. 1896. N. M. Baum

Dalje moram reči, da se mi je govorjenje gospoda poslanca Hribarja o „štreberjih“, o tem „kje se sv. Duh moti“ i. t. d., tako govorjenje iz ust katoličana, zdelo jako nedostojno. (Klici na levi. — „Tako je!“)

Potem sta se gospoda Kersnik in Hribar spotikala nad besedami prečastitega gospoda deželnega glavarja, s katerimi je izrazil željo o miru in spravi. Ja gospoda, ali je hotel gospod deželni glavar v otvoritvenem govoru reči:

„Gospodje, prišli ste, da ne boste nič delali, ampak se samo kregali?“ Tako vendar ne more govoriti.

Potem se je govorilo o neki snubitvi gospoda deželnega glavarja z gospodi na oni (desni) strani. Ako je bil ta ogovor kaka snubitev, potem sta danes dva gospoda tako očitno snubila, kakor snubljenje pri nas ni v navadi. (Veselost na levi.) Mi nikjer ne snubimo, ampak „urbi et orbi“ povemo, kaka načela zastopamo, nimamo pa uzroka, snubiti, ker osobno nismo angažovani pri nobeni stvari, ampak le delujemo v prosep volilcev, ki so nam izkazali svoje zaupanje. Ako nas bo koalicijska nemških in radikalnih liberalcev ovirala v tem delovanju, potem bomo vendar lahko šli pred svoje volilce in jim povedali uzroke neuspeha, mislim pa, da kjer bo šlo za potrebe naroda, ne bodo odločevali strankarske koristi, ampak tukaj ali tam bodo odločevali stvarni momenti, ki bodo vsakega izmed nas prisilili, misliti le na korist dežele. (Pritrjevanje na levi.)

Omenim še na kratko, da nam gospodje pri vsaki priliki, na vsakem shodu očitajo, da smo mi proti bolnici in da uporabljamo novo bolnico za agitacijsko sredstvo. Treba je pri vsaki stvari, da se vzame tako, kakor je. Jaz nisem nikdar še slišal, da bi bili naši somišljeniki govorili proti zgradbi nove bolnice, ampak vselej so se le na to omejevali, da so grajali, da se je volil nesrečen, nepraktičen, drag zistem, paviljonski zistem, ki je v sedanjih časih že preživljen in v katerem nobeden več ne zida, da bolnica ni praktično urejena in da so jo odgovorni faktorji meni nič tebi nič zidali brez povprašanja strokovnjakov, na katere bi se bili mogli zanesti, tako da bo treba še kakih 200.000 do 300.000 gld., predno se bo opravila hiša, ki je silno nepraktično zgrajena. V tem smo vsi edini, da vsi obžalujemo te stvari, samo pomagati ne moremo, očitanja pa, da smo mi proti bolnici, kakor je govoril danes gospod poslanec Hribar in kakor je to nedavno govoril na volilnem shodu v čitalnici v Ljubljani, gospoda moja, očitanja češ: po potresu bi nikamor ne bili mogli z bolniki, ko bi se nova bolnica ne bila zgradila, in vendar klerikaleci zabavljajo proti njej, bi se marsikomu lahko zdelo brezvestna.

Kar velja o bolnici, velja tudi o gledališču.

Ne bom govoril, o kulturni važnosti gledališča, ne bom govoril, v koliki meri gledališče spolnjuje to svojo nalogo in tudi ne bom posebej omenjal, v koliko iz narodnega stališča zasluži naše gledališče tako zanimanje — zato se nam bo morebiti pozneje ponudila prilika — za danes samo faktično konstatujem, da naša stranka nikdar ni bila proti gledališču načelno, ampak le to je vedno rekla, da naj tisti plačujejo za gledališče, ki imajo dobiček od njega, da bi pa reveži, ki niti za sol nimajo, morali zanj plačevati, da se dotični troški po davkih razdele, to gotovo ni opravičeno, in poslanci, katere so poslali kmetski volilci v zbornico, gotovo ne morejo lepše in boljše spolnovati svoje naloge, kakor s tem, da rečejo, da za tako stvar, od katere kmet nič nima, zlasti ako se ta stvar tako pretirava, ako se troški prvotno izkazujejo manjši itd., ne morejo takega zanimanja kazati, in da se pri vsaki priliki oglašajo proti prevelikim stroškom. Ali gospoda moja, tako govorjenje in zakotno očitanje, kar smo govorili na volilnih shodih, spričujemo tudi tukaj in se ne bojimo nobenega nasprotovanja.

Potem bi glede Hribarjevega govora še omenil, da se je gospod poslanec pritožil glede volilnega shoda v Starem Trgu. Gospod Hribar, ki je bil pri tem shodu navzoč, vé, da je ves „dirindaj“ prišel od tod, ker se njegova stranka ni hotela kloniti predsedništvu, ki je bilo izvoljeno, in ker ni pustila, da bi tisti govoril, ki se je prvi k besedi oglasil. (Ugovor v središču.) Prosim, gospod predsednik je dotičnemu, ki je hotel govoriti o prvi točki, dal besedo in Vi ga niste pustili govoriti. (Posl. dr. Majaron: „Dnevni red!“) Da, k prvi točki dnevnega reda, pri kateri pa ni bil zapisan noben govornik. Potem je nastal tisti „haló“. Vi, gospod Hribar bi

bili morali tudi povedati, da ste žandarje klicali. Vi, gospod poslanec Hribar, bi bili morali tudi povedati, da je Vaša stranka poklicala žandarje, da so ti z nasajenimi bajoneti šli mej ljudstvo, da ste pustili na tak način omejevat državljansko svobodo in pustili, da je žandarmerija zaključila shod. To bi bili Vi morali povedati in potem bi se šele pokazala vsa stvar v pravi luči. Če so se take stvari primerile v Starem Trgu, ne gredo na račun naše stranke, ampak na račun dogodkov, katere sem prej omenil in katere poznate, ker ste bili osebno tam. Gospoda moja, spomnite se na Idrijo, tam so se naučili naši ljudje, razganjati shode, spomnite se na Domžale, kjer je predsednik volilnega shoda izustil sramotilne besede proti duhovniku: „Ven se poberite!“ (Posl. dr. Majaron: „To ni res!“) To so faktične stvari glede dogodkov. Prosil bi pa pač gospoda poslanca Hribarja, da, kadar govori o duhovnih, da to stori dostojnejše, kajti govoriti o „štreberjih“, govoriti o nas, da imamo na dan 24 ur časa in še nekoliko čez, (Posl. Hribar: Sem rekel, nekoliko manj!“ — veselost v središču) no, oboje je jednako nesmiselno, to ni dostojno. Pojdite in poslušajte, potem boste drugače govorili. O „štreberjih“ v našem stanu pri nas na Kranjskem ni govora. Jedna služba je blizu taka, kakor druga. (Posl. Hribar: „One!“) Pri kaplanijah se ravna za par sto goldinarjev, in ako ima kdo par krajcarjev več ali manj, to ni toliko, kanonikati so pa taki, da gospodje tudi vedo, da je težko shajati. Torej v taci rečeh bi prosil delikatnejše govoriti.

Glede jedinega dokaza, katerega je gospod poslanec Hribar navedel, da je namreč nek duhovnik rekel starišem, da otrok ne bode opravil prvega sv. obhajila, ako ne bodo z nami volili, omenim, da je bilo to v Cerknici. (Posl. Hribar: „To je bilo drugodi!“) Preiskava je dognala, da katehet niti ni učil tistega otroka in občinski odbor cerkniški je bil tudi zato kaznovan.

Gospod poslanec Hribar je omenjal tudi socializma in njegovih nevarnostij, toda gospoda, s takimi pripomočki, kakor so se danes rabili, se ne da boriti s to nevarnostjo, s takimi sredstvi niti za las ne boste premaknili socialnega vprašanja, za to ni treba praznega govorjenja, ampak dela, in zato omejim svoje besede in rečem samo to, da želim, da naj bi gospodje ne vstrajali na začetni poti, ampak se podali na pot pozitivnega dela, da bi manj časa trosili z neplodnimi debatami, kakor je bila današnja, ki more slovenski narod v javnosti le ponižati, kajti sicer utegne res priti nad gospodo tisti tepežni dan, katerega je gospod posl. Hribar omenjal, ki našemu narodu ne bo v čast in ne v srečo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. januarja.

Novi gališki minister in nemškoliberalna stranka. Mladočeški organ „Narodni Listy“ osvetljuje v zadnji številki nečuveno razdraženost nemških liberalcev nad imenovanjem novega gališkega ministra, češ Avstrija se bode s časoma popolno poslovanila. Trije poljski ministri, Badeni, Bilinski in Rittner, to nemškim zagrizencem nikakor ne more v glavo. Dobro jim odgovarja omenjeni list, ko pravi, da je takoj vsa Germanija po koncu, ako dobe Slovani po nepretrgani vrsti nemških ministrov, ki so od l. 1848 hudo pritiskali na vse slovanske življe, par slovanskih ministrov. Slovani so morali leta in leta ječati pod težko roko nemških ministrov, Nemci pa že takoj pri imenovanju treh poljskih ministrov ne morejo prikriti svoje velike jeze. Mi sicer ne moremo odobravati izvanredno prednost Poljakov pri vladi, obsojati pa moramo nečuveno pisarenje nemških židovskih listov.

Deželni zbor. Istra, 21. jan.: Pri debati o prošnji občine Galesana za izločitev iz predmetne občine Pulj je predlagal posl. Laginja, naj deželni odbor pri vladi izposluje zakon, na podlagi katerega bi se isterske mestne občine tako preosnovala, da bi iz teh nastale narodno omejene občine. Dež. glavar je izjavil, da ne more dovoliti debate o tem predlogu, ker se je stavil še le v teku seje in ni sestavljen v upravnem jeziku deželnega zbora. — **Slezija**, 21. januarja: V današnji seji deželnega zbora se je vnela daljša debata glede uravnave reke Opava. Več govornikov je zahtevalo, naj se vlada pri teh napravah bolj ozira na avstrijske interese in naj pozivlja prusko vlado, da tudi ona izvrši potrebna dela. — **Češka**, 21. jan.: Posl. Pacak in tovariši so predložili načrt zakona glede uravnave

jezikovnega vprašanja pri državnih ter občinskih uradih in šolah. Dalje zahteva načrt, da se vloge v vseh instancah rešijo v istem jeziku, v katerem so bile sestavljene. Vsak državni in deželni uradnik mora biti zmožen obeh deželnih jezikov. — **Galicija**, 21. jan.: Vladni zastopnik Los odločno zavrača pritožbe glede dozdevnih nepravilnosti pri volitvah, ter pravi, da se vlada sama prepričuje o resnici na licu mesta in vodi preiskave objektivno in nepristransko, ker ji je mnogo do tega, da zmaga resnica. Rusinec Barvinski predlaga, naj se podučujeta na srednjih šolah obligatno oba deželna jezika in naj se da juristom in uradnikom prilika, da se nauče tudi rusinskega jezika. — **Solnograško**, 21. jan.: V deželnem zboru so stavili danes posl. Kottensteiner in tovariši predlog glede spremembe deželnozborskega volilnega reda. — **Moravsko**, 21. januarja: V teku današnjega posvetovanja je govorilo več čeških poslancev za pomnožitev čeških srednjih šol. Poročevalec Brandhuber je izjavil, da je večina moravskih mest nemška. Slovanski otroci obiskujejo radi nemške šole. Poslanec Začek je označil izjavo poročevalca zasmehovanje češkega naroda. Dalje izjavi, da češki otroci le vsled tega obiskujejo nemške šole, ker je premalo čeških ter povdarja, da se na Moravskem otroci odkupujejo za nemške šole. Temu je odločno ugovarjal poročevalec ter rekel, da ni nameraval s svojo izjavo žaliti češkega naroda, in ako Čehi vedo, da se jim v šolskem oziru gode krivice, naj se pritožijo na pristojnem mestu.

V nižje avstrijskem deželnem zboru so interpelovali antisemitski poslanci namestnika grofa Kielmansegga, kedaj se imajo vršiti dunajske občinske volitve in se li vrše potrebne priprave. Grof Kielmansegg je odgovoril, da ima dr. Friebeis ukaz, kmalu dovršiti potrebne priprave, da pa se bode morala vsa stvar za nekaj časa zavleči, dokler okrajni glavar ne dobi odgovora od upravnega sodišča na vložene pritožbe.

V češkem deželnem zboru je utemeljeval v predzadnji seji poslanec grof Schönborn samostalen predlog gledé vpeljave drugega deželnega jezika kot obligaten predmet na srednjih šolah. Temu predlogu so odločno ugovarjali Nemci in Mladočehi in poslanec dr. Schlesinger se je opiral v svojem ugovoru na državni osnovni zakon, na podlagi katerega se nihče ne more siliti, da bi se moral učiti drugega deželnega jezika. Le mala peščica nemških poslancev je odobraval predlog in zahtevala, naj se izroči posebni komisiji. Mladočehi so se tudi temu predlogu odločno ustavili in zahtevali, da se kratkoma odkloni predlog grofa Schönborna. Po daljši debati se je izročil predlog šolskemu odseku.

Črnagora. „Glas Črnogore“ priobčuje v zadnji številki članek, v katerem navaja nekoliko znamenitih dogodkov iz preteklega leta, ki se tičejo Črnogore. Tu se posebno povdarja, da je dobila kneževina v minolem letu novega pokrovitelja v osebi ruskega cara Nikolaja, ki zvesto zasleduje slovansko politiko pokojnega očeta. V vseh strokah se je z najboljšim uspehom uporabljala ruska politika, ruski vpliv se je v problem letu tako jasno pojavljal na mejnarodnem polju, kakor še nikdar tako. To je pa ravno porok za boljšo prihodnost črnogorske kneževine in celega srbskega naroda.

Dogodki na Kubi. Vrhovni poveljnik španske armade na Kubi, maršal Martinez Campos, je, kakor smo že poročali, rešen velike odgovornosti, katero mu je naložila španska vlada. Kakor poroča brzojav iz Havane, je prejel bivši poveljnik pred odhodom kraljičino zahvalno pismo, v katerem mu izreka priznanje za njegovo delovanje. Da je to priznanje samo formalno, je umljivo. — Njegovim naslednikom je imenovan general Weyler, bivši glavni kapitan v Barceloni. Od 56 let starega poveljnika, ki je že od mladosti v vojaški službi, pričakuje vlada velikih uspehov. Najprej podjarmiti, potem pa uvesti preosnove, je sedanje geslo španske vlade. — Dosedanja dolgotrajna neuspešna vojska pa daje malo upanja, da se bode dala tako naglo izvesti ta ideja.

Italijani v Afriki. Nedavno smo poročali, da je negus Menelik povabil generala Baratiera na dogovor glede pomirjenja. O tem dogovoru se sedaj poroča, da je Baratieri izjavil, da je pred vsem potreba prenehati z nadaljnjimi napadi, ker je še le potem mogoč uspešen dogovor. Menelik je baje zadovoljen s to izjavo. Nekateri zmernejši krogi svetujejo vlado, naj dela na to, da se premirje tudi res izvrši, ter pojasnujejo, da bi trpela Italija veliko izgubo, ako bi hotela nadaljevati boj.

Cerkveni letopis.

Slobodni zidarji ali framasoni na Hrvaškem.

S H r v a š k e g a m e s . j a n u a r i j a .

Tudi v naši domovini vgnjezdilo se je — na žalost framasonstvo ali slobodno zidarstvo — piše „Gospica Krunica“ v prošlem letu. — Katoliški list v Budimpešti „Magyar Allam“ donasal je iz slobodnozidarskega koledarja za l. 1895, izdanega v Lipsiji, popis vseh framasonskih lož na Ogerskem in Hrvaškem. Po tem popisu so na Hrvaškem že tri taka peklenska ognjišča, takozvane lože in vsaka s svojim grijačem, ali kakor oni nazivljejo „velikim mojstrom“. V Zemunu z naslovom „Stella Orientalis“; v Sisku: „Zur Nächstenliebe“ a v belem Zagrebu: „Hrvatska Vila“. Pravijo, da v Varaždinu je tudi potajna loža. — Prvi je „veliki mojster“ Izidor Neumann, trgovec v Belemgradu, drugi predseduje Emil Malinarić, nadmernik, a tretji za nesrečo — naš Dalmatinec, Spiridion Brusina, kralj. vseučilišni profesor i akademik. Tajnik je dr. Bojničič, kr. zem. arhivar.

Ker se od nekoliko časa tudi naše novinarstvo bavi s to zlobno in zločinsko sekto, katero je sv. Cerkev obsedila in proklela, ni čudno, ako so se tudi naši framasoni zgenili, da so branijo. Neki „stari slobodni zidar“ v Zagrebu je izdal pod gorenjim naslovom (a izleknili so ga, kedo da je) knjižico, katere se razprodaja po 20 kr. Naravno, da ta „stari slob. zidar“ hvali framasonstvo in da nam je prikazuje v kolikor more lepšem svetlu, kakor je tudi naravno, da vedno laže — (naj se nam oprostita izraz, ker v framasonskem tajnem pravilniku stoji napisano, da je za njih „laž jednaka vrline“). Tako omenjeni list že lanskega leta piše, v katerem v več člankih vernemu ljudstvu odkriva zlobo framasonstva. — Zadnji čas se zdi, kakor da bi se začeljal po Hrvaškem zrak nekam čistiti glede framasonskega duha. Znano je, da se je stranka prava razdelila in da izhajata dva lista: „Hrvatsko pravo“ in „Hrvatska domovina“. Na jedni strani ostal je „stari“ z dr. Frankom in nekaj malo drugih; na drugi strani Polnegović z večino.

Ko se je bil Polnegović izdal, da je član nesrečnega društva — to že prej ni bilo po volji staremu Starčeviću — in ko je njegova stranka stvar točno opazovala, odstranili so ga. Vpliv in uredništvo lista došel je v boljše roke — in pazi se — kakor se čuje, da se „Hrvatska domovina“ čuva proticerkvenega duha, ker imajo v odboru vplivnih duhovnov in drugih pametnih oseb. Zato se pa opaža, da duh tega lista ne ugaja vsem prejšnjim predbrojnikom jednakega lista in da se je baš zavoljo tega mnogoteri odrekel. Znači je pa treba, da po Hrvaškem in osobito v Zagrebu je mnogo židov in onih 400 so vrnili list. Treba je torej opreznosti proti te vrste ljudem, ki gotovo radi cerkve ne podpirajo, pač pa framasonstvo, za katero pa jedna in druga frakcija strauke prava ne mara, in odločnejše vidi se, da je začela postopati frakcija „Hrv. Domovine“. Židovi bi gotovo radi podpirali indiferentizem in mlačnost, ker ko „gospodar spi, lahko sovražnik ljuliko seje.“

Upanje je, da bo tudi „Katoliški list“ lotil se pod novim predništvom odločnejšega dela — kakor se nekaj opaža. — V čegavih rokah je pri nas vlada? Iz preganjanja najboljših duhovnikov in katehetov in iz ovir, ki jih stavlja cerkvenim poglavarjem, vidi se, da ako ni ravno framasonska, pač pa polna tega duha in služabnica framasonov. Treba se je res predramiti, dokler ni še prepozno.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. januarija.

(Slovenski jezik v kranjskih župnih uradih.) V vvodnem članku z gorenjim naslovom sinočni „Narod“ očita, da nekateri župni uradi na Kranjskem izdajajo izpiske iz matic na slovenske strauke v nemškem jeziku. Res je, da se nekateri župnijski uradi ne morejo otresti starega kopita v tem oziru in tudi v našem listu smo to že opetovano grajali. In ko bi „Narod“ ostal samo pri tej trditvi, bi ne mogli nič ugovarjati. — Toda to ni pošteno, da zaradi nekaterih takih slučajev čita vsej duhov-

ščini, da se je odtujila narodni ideji, da vleče v to stvar dr. Mahnič in napada prevz. knezoškofa ljubljanskega. To pa je neosnovano, kajti uprav pod sedanjim škofom se je umaknil nemški škofijski list slovensko-nemškemu in so dobili izključno nemški napisi nad knezoškofijskimi uradi slovensko-nemške napise. Jednako se pri ordinarijatu tudi v uradovanju kaže stroga enakopravnost. Očitati torej knezoškofu, kakor da je on kriv teh nedostatkov, to je neopravičeno in tendenciozno, in zato moramo take s trte zvite napade odločno obsoditi. — Glede rabe nemščine pa recimo: Pometajte rajši pred svojim pragom, ker tam je v tem oziru veliko več smeti, kakor v kranjskih župnih uradih.

(Osebnosti.) Praktikant pri dež. sodišču v Ljubljani g. Vladimir Ravnihar je imenovan avskultantom na Kranjskem. — Poročil se je g. Viktor Omersa v Kranju z gđ. Ano Kokalj.

(Slovensko gledališče.) Slovensko gledališče je z zadnjo predstavo zopet sebe našlo. Sedaj gojimo opravičene nadeje, da se vender že krne na pot, na katero bi se že davno moralo. O raznih prilikah smo že pojasnili svoje stališče, in da se intendantca vsaj nekoliko ozira na to, gotovo doseže večjih uspehov nego jih je zadnji čas. — „Prodana nevesta!“ Kako popolna slika češkega narodnega življenja je ženijalni Smetana vstvaril s „Prodano nevesto“, vé najbolj tisti, ki je kedaj hodil po češki vasi. Iz godbe vrè vse tisto življenje, isti zrak veje okolo tebe, zdi se ti, da živiš in poješ z narodom češkim. Uglobiš se v to veličastno delo, in nikdar ne pozabiš „Prodane neveste“, če si jo enkrat čul! Naše občinstvo hiti v gledališče, kadar se nas osreči ž njo. Te godbe se ne moreš nasititi; kdor ima le nekoliko pojma o glasbi, ga s čudno silo vleče k sebi ta zaklad melodij. Takrat se je „Prodana nevesta“ pri nas vzorno pela. Vse je vedelo, kako delo se zopet proizvaja na slov. odru, in vse se je trudilo, da bo težko pričakovana repriza „Prodane neveste“ častna za naš oder. Bila je najuspešnejša letošnja operna predstava. Pokazalo se je, kako opero bi lahko imeli, da se vedno vse takó potruj! Glavno zaslugo pri zadnjem večeru ima gosp. Vašiček. Mešetarja je igral in pel s tolikim veseljem, da bi ga bilo občinstvo najrajše vedno obsipalo s pohvalo. Razume se, da je Mařenka gospice Ševčikove bila umetniško dovršena, in da je gospici Jungmannovo in Nigrinovo ter gospoda Nollija samó hvaliti; pridružil se jim je to pot še gospod Štamear. Gospod Podgrajski je prevzel „Vaška“ ter se s tem nekoliko žrtvoval. Da bo v tej ulogi takó dober, se nismo nadejali, in radi priznavamo, da ni bil napačen, dasi prejšnjega sijajnega „Vaška“ ni mogel preseči. Za Janka, ki ima precej nežnih napevov, smo se pred predstavo malo bali. Gospod Purkhabek pa je v nežnih točkah samega sebe prekosil in Janka vredno pridružil svojim dobro uspelim ulogam. Najlepšo točko „Pomisli Mařenka“ peli so takó dovršeno, da odobravanje ni hotelo prej ponehati, dokler niso točke ponovili. Še nekaj z zadovoljstvom zabeležujemo: pelo se je res slovensko ter je bilo dejanje prvokrat razumljivo, odkar imamo opero. Če bodo naši češki umetniki takó pridni, potem ne bomo pogrešali knjižic s tekstom. Poskrbi naj se za družega „Indijanca“. — Opazili smo v gledališču lepo število gostov z dežele. — Prihodnja predstava bo v petek. Poje se „Prodana nevesta“.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 12. do 18. januarija je bilo novorojenih 8, umrlih 17, med njimi 4 za ošpicami, 2 za vrtico, 1 za jetiko, 3 za vnetjem sopilnih organov, 4 vsled starostne oslabelosti, 3 za različnimi boleznimi, med njimi 3 tujei in 3 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer 6 za ošpicami, 2 za škrlatico, 4 za vrtico.

(Pretep.) Iz Škofje Loke se poroča: Dne 14. t. m. popoldne se je vnel prepir v gostilni g. Dolenca v Zmencu mej posestnikom Iv. Šubicem od tam in dninarjem Jak. Svolsakom. V veliki razburjenosti je poslednji pograbil na mizi ležeče škarje in z njimi petkrat sunil svojega nasprotnika, ter ga smrtno rnil. Zločinca je orožništvo prijelo in izročilo sodišču.

(Razpisana služba.) Na dvorazredni ljudski šoli v Begunjah je razpisana služba družega učitelja v

četrtm plačilnem razredu. Prošnje je doposlati do 16. februarja okrajnemu šolskemu svetu v Logatcu.

(Iz Radgone) se poroča: Dne 25. t. m. dobi naše mesto novo razsvetljavo z vodnim plinom. Kolikor znano, je Radgona dosedaj jedino mesto v našem cesarstvu, ki je dobilo tako razsvetljavo.

(Obsojeni cigani.) Julija meseca l. leta so orožniki v Mariboru prijeli tri cigane, ki so izdajali ponarejene bankovce po 100 in 50 gld. Dne 17. t. m. se je vršila sodnijska obravnava, pri kateri so bili kaznovani obtoženci s težko ječo od 5 do 7 let.

(Zamazana cesarjeva podoba v trž. višji realki.) Včeraj smo poročali, da je nekdo zamazal cesarjevo podobo, visečo v neki šolski sobi tržaške občinske višje realke. Včerajšnji poluračni list „Il Mattino“, ki je najpreje objavil to vest, objavlja sedaj popravek šolskega ravnateljstva, v katerem se trdi, da to ni res. Pozneje se je dognalo, da se res ni zamazala cesarjeva podoba v šolski sobi, ker je sploh ni v nobeni realkinih soban. Pač pa je nekdo zamazal cesarjevo podobo, ki visi v temnem kotu hodnika v istem poslopiju. S tem popravkom ni ravnateljstvo prav nič opralo umazane stvari, pač pa jo še bolj zamazalo.

(Papež Leon XIII. in katoliško časopisje.) Časopis „Veronafedele“ priobčuje, da je vsprejel sv. Oče pred kratkem jezuita P. Zocchi, izbornega govornika in laškega pisatelja, in mu rekel pri tej priliki: „Častiti gospod, pišite članke. Več bodo koristili kot vse pridige, kajti, kamor ne prodere govornikova beseda, proderejo časopisi. Berejo jih tudi taki, ki k pridigam ne hodijo.“ K temu prideva „L'Unione“ v Bologni sledeči opomin: naj razširjajo katoličani svoje liste povsod: v družinah, kavarnah, gostilnicah, vojašnicah, trgovinah, hiralnicah itd. To je želja sv. Očeta. L + 38.

(Duhovniki in politika.) Pri nekem shodu je napadal sovražnik duhovščine župnika, ki je ravno govoril, z besedami: „Duhovnik naj se drži brevirja in ne politike.“ Župnik je odgovoril: Brevir me opominja na moje duhovske dolžnosti, a davčne bukvice na moje državljanske pravice.“ Drugod je zopet ščeval nekdo zoper župnika: „Župnik bodi duhovni pastir, ne politik.“ Na to župnik: Da, bode naj duhovni pastir v cerkvi in pase ovce v cerkvi, toda naj bode pastir i zunaj cerkve, da mora poditi volkove od svoje črede.“ L + 38.

(Premije za naročnike.) Milanska „Italia del Popolo“, ki svoje bralce dan za dnevom pozivlja k upor, pošilja vsako leto zanimive premije svojim naročnikom. Pred tremi leti so prejeli naročniki samokres, pred dvema letoma železen bét, vlani piščalko, letos pa nekaj obroč. Na ta način so naročniki skoro popolno preskrbljeni za revolucijo.

Društva.

(Vabilo k občenemu zboru) okrajne posojilnice v Krškem, ki bode v nedeljo 1. marca dopoldne ob 11. uri s sledečim dnevnim redom: 1. Potrjenje letnega računa. 2. Volitav načelstva in nadzorstva. 3. Nasveti. Načelstvo.

Telegrami.

Škofja Loka, 23. januarija. Pri občinskih volitvah so izvoljeni v tretjem in drugem razredu samo naši, v prvem razredu samo nasprotni možje.

Dunaj, 22. januarija. V današnji seji deželnega zbora je poslanec Lueger pozivljaj vlado, naj dela na to, da se pravočasno razpišejo dunajske občinske volitve, ter stavil v tem smislu nujni predlog, ki se je pa odklonil z nezatno večino. Debata je bila jako živahna.

Dunaj, 22. januarija. Novoimenovani minister Guttenberg je prevzel danes posle sekcijkega načelnika Körberja. Jutri se poslovi uradniško osobje od trgovinskega ministra barona Glanza in se predstavi novemu ministru.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Dunaj, 22. januarija. Redni profesor na tukajšnjem vseučilišču, dr. Emil Brunnenmeister, je danes umrl v 42. letu svoje starosti.

Dunaj, 22. januarija. Poroča se, da bode zastopal nuncij Agliardi sv. Očeta povodom kronanja ruskega carja v Moskavi.

Dunaj, 22. januarija. Povodom slavnosti petindvajsetletnice zedinjenja nemškega cesarstva priredi 26. t. m. nemški poslanik grof Eulenburg slavnostni obed, katerega se udeleži mnogo dostojanstvenikov.

Brno, 22. januarija. V današnji seji je stavil poslanec Fux predlog, naj se ustanovi deželna zavarovalnica za življenje in pozivljajal deželni odbor, naj poroča o tem predlogu v prihodnjem zasedanju.

Ulm, 22. januarija. Ob polnoči so čutili nekateri slab potresni sunek v smeri od vzhoda proti zahodu.

Rim, 22. januarija. Danes je odšlo iz Genove in Milana nekaj sto vojakov v Afriko. Prebivalstvo jih je navdušeno pozdravljalo.

Rim, 22. januarija. Danes je dospel sem poslanik grof Nigra.

Rim, 22. januarija. Kralj je vsprejel italijanskega poslanika na dunajskem dvoru, grofa Nigra, v zasebni avdijenci.

Pariz, 22. januarija. Danes je bil pogreb bivšega ministerskega predsednika Floqueta. Pri odprtem grobu so govorili Bourgeois, Poincarre in Beranger.

Pariz, 22. januarija. Danes zjutraj je nastal požar v livarni za topove v St. Denisu. Provročena škoda znaša jeden milijon.

Glasgow, 22. januarija. Delavci na ladjetesalnicah so danes zopet pričeli delo.

Carigrad, 22. januarija. Vlada je odredila, da se razpusti 35 bataljonov in se rezervniki odpuste iz službe. Mobilizovanih ostane še 28 bataljonov.

Carigrad, 22. januarija. V treh vaseh titliškega vilajeta je zbolelo za kolero od 15. t. m. 71 oseb. 49 oseb je umrlo.

Umrli so:

21. januarija. Ivan Jerina, posestnikov sin, 4 leta, Karlovska cesta 13, davica. — Karol Mayer, mizarjev sin, 4 leta, Dunajska cesta 10, meningitis basilar. — Jožef Rebol, mestni ubog, 70 let, Karlovska cesta 7, spridenje jeter.

22. januarija. Jera Zupančič, delavka, 20 let, Na Stolbi št. 6, jetika.

V hiralnici:

20. januarija. Elizabeta Sirnik, gostija, 75 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
22	9. zvečer	743.5	—4.0	sl. jvzh.	oblačno	
23	7. zjutraj	741.6	—5.3	sr. jvzh.	megla	0.0
	2. popol.	741.9	—1.0	"	oblačno	

Srednja večerajša temperatura —3.5°, in za 13 pod normalom.

Zahvala.

70 1—1

Za nebrojne tolažilne dokaze iskrenega sožalja ob dolgotrajni bolezni, smrti in pogrebu našega predragega in nadpolnega sina, oziroma brata, gospoda

Mirka Borštnik-a

izrekamo tem potom najtoplejšo zahvalo vsem udeležencem. Prečena zahvala pa prečast. duhovščini, slav. vodstvu e. kr. višje gimnazije in čast. gg. e. kr. profesorjem, ki so pripomogli do tako lepega sprejema. Častitim gg. pevcem za ganljivo žalostinko pred bišo, kakor tudi za milo nagrobnico, ter vsem blagim darovalcem mnogih in krasnih vencev. Konečno še enkrat najlepšo hvalo vsem, ki so našega nepozabnega rajkega sprejeli k zadnjemu počitku.

V Ljubljani, dne 22. prosinca 1896.

Žalujoča rodbina Borštnik.

Sidro

Liniment. Capsici comp.

18—3 iz lekarne Richter-jeve v Pragi 296

priznane izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 726 70-13

Richter-jev liniment s „sidro“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

Zahvala.

68 1—1

Prisrčno zahvalo izrekamo vsem blagim prijateljem in znancem, kateri so našega nepozabnega, sedaj v Bogu počivajočega očeta

Gašperja Lavtižar-ja

spremili dne 21. t. m. na pokopališče v Kranjski Gori. Osobito veljaj ta zahvala velečast. g. župniku kranjskogorskemu Antonu Žlogar-ju, kateri je z njemu lastno ljubeznivostjo in z izgledno duhovno-pastirsko skrbjo tolikokrat obiskal in tolažil ranjkega. Istotako se lepo zahvaljujemo prečast. sosednima gg. župnikom Jakobu Aljaž-u in Ignaciju Fertin-u ter domačemu preč. g. kapelanu Jož. Vrankar-ju za častno spremstvo pri pogrebu.

Kranjska Gora, dne 21. januarija 1896.

V imenu rodbine

Jožef Lavtižar,

župnik v Gradu (Bled).

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

Ta 26 let z največjim uspehom rabljeni, prani sirup raztaplja slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prilagajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljuje fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. 299 20—4

Svarilo!

Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazl naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokollirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 27 20—7

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII/1, Kaiserstrasse 73 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani priporoča:

Slovensko-nemški slovar.

Izdan na troške rajnega knezoškofa Ant. Al. Wolfa.

Uredil

M. Pleteršnik.

Dva zvezka (118 pól vél. osm.), nevezana 11 gld. 50 kr., vezana v polfranc. izvirnih platnicah 14 gld. 50 kr.

Društvo „Narodni dom“

razpisuje službo

mašinista, ob jednom hišnika.

Pismene ponudbe sprejema upravni odbor do dne 29. prosinca t. l.

Oženjeni prosilci brez otrok imajo prednost.

Plača po dogovoru.

V Ljubljani, dne 23. prosinca 1896.

Upravni odbor.

69 2—1

Dunajska borza.

Dne 23. januarija.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ —
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 65
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 „ 50
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 60
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 15
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1008 „ —
Kreditne delnice, 160 gld.	362 „ —
London vista	121 „ 32
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „ 37 1/2
20 mark	11 „ 88
10 frankov (napoleonor)	9 „ 63
Italijanski bankovci	44 „ 20
C. kr. cekini	5 „ 71

Dne 22. januarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	147 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	158 „ —
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 „ —
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 „ 80
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141 „ 60
Dunavske vravnjavne srečke 5%	128 „ 50
Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	105 „ —
Posojilo goriškega mesta	112 „ —
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 30
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99 „ 25
Priporitetne obveznice državne železnice	220 „ —
„ „ južne železnice 3%	169 „ 50
„ „ južne železnice 5%	131 „ 75
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50

Kreditne srečke, 100 gld.	197 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	134 „ —
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 30
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 25
Salmove srečke, 40 gld.	67 „ —
St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ —
Waldsteinove srečke, 20 gld.	52 „ —
Ljubljanske srečke	23 „ 50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	167 „ 75
Akcije Ferdinandove se. železn., 1000 gl. st. v.	3380 „ —
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	464 „ —
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99 „ 50
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	62 „ —
Montanska družba avstr. plan.	84 „ 90
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161 „ —
Papirnih rubljev 100	129 „ —

Nakup in prodaja

vsekovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izkrebanju najmanjšega dobitka. Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.